

РЕШЕНИЕ

№ 4329

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5744** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Образувано е по жалба на Фондация „Институт за правна информация“ с [ЕИК], представлявана от А. Д. и Х. П. със съдебен адрес: [населено място], [улица] вх.Б ет.3-5 против Заповед №ЛС-04-226 / 23.05.2022г, издадено от Д. Г. – Гл.секретар и ръководител на програмния оператор по НФМ 2014 – 2021, с което е отказано финансиране по Малка грантова схема на програма „Правосъдие“ по резултат 3 „Повишен капацитет на българските власти в областта на правосъдието за деца“ по предложения от фондацията проект „Деца в риск-отговорност и действие“. В жалбата са развити аргументи, че издадения административен акт е незаконосъобразен и неправилен, поради допуснати противоречия с материалния закон и съществени нарушения на административно производствените правила. Моли съдът да отмени изцяло оспореното решение. Конкретизира се, че липсват каквито и да било мотиви от които да стане ясно, защо техният проект не е класиран за финансиране. Отделно от това посочва, че са получили чрез системата ИСУН отказа за предоставяне на БФП по проект „Деца в риск-отговорност и действие“ на 02.06.2022г, като в профила на кандидата в модул „Въпроси от комисията“ е получено съобщение, с краен срок за отговор и възможност кандидата да зададе въпроси и да поиска допълнителни пояснения относно класирането си, в срок от 02.06.2022г до 03.06.2022г., което е в нарушение на насоките за кандидатстване и нормативната рамка на НФМ. Твърди, че оценителният доклад, който е част от процедурата е изпратен на 03.06.2022г, след като им е връчено вече решението за

отказ от финансиране.Иска се отмяна на оспорената заповед и се претендират разноси.

Жалбоподателя не изпраща представител в съд.заседание . Представени са писмени бележки от 12.06.2023г с аргументи за незаконосъобразност на оспорения адм.акт.

Ответникът – Министъра на правосъдието и ръководител на програмния оператор на програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021г се представлява от юриск. Р.-А. . Същата оспорва жалбата и излага доводи за нейната неоснователност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

С жалбата се оспорва Заповед № ЛС-04-226 / 23.05.2022г , издадено от Д. Г. – Гл.секретар и ръководител на програмния оператор по НФМ 2014 – 2021 ,с която е отказано финансиране по Малка грантова схема на програма „Правосъдие“ по резултат 3 „Повишен капацитет на българските власти в областта на правосъдието за деца“ по предложения от фондацията проект „Деца в риск-отговорност и действие“.

Между страните не се спори, че жалбоподателят е кандидатствал по програма „Правосъдие“ , резултат 3 „Повишен капацитет на българските власти в областта на правосъдието за деца“,като е предложил проект „Деца в риск-отговорност и действие“ , който е оценен с 55.5 точки ,включен в списъка на резервните предложения.

Съгласно Заповед № ЛС- 04-105 /15.02.2022г на Министъра на правосъдието е определена г-жа Д. Г. –главен секретар на МП да осъществява функциите на ръководител на Програмния оператор на програма „Правосъдие“ на НФМ 2014- 2021 / стр.39/. Националното К. звено осъществява методологични функции по НФМ. С оглед ръководните и контролиращи функции, които този орган има по отношение на наблюдаваните от него проекти, следва да се приеме, че отношенията му с бенефициента – Министерство на правосъдието , който изпълнява дадения проект и получава публичната помощ, не са равнопоставени.

Тези отношения се характеризират с елементи на власт и подчинение, поради което следва да се определят като административноправни и следователно издаваните актове да подлежат на съдебен контрол.

Настоящата жалба е подадена именно срещу такъв акт ,с който ответника е осъществил властническите си правомощия по ръководство на проекта,за който следва да предостави БФМ на допустимите кандидати по М. по програма „Правосъдие“.

Жалбата е подадена в срок , противно на твърденията на ответника. Оспорената заповед №ЛС-04-226 / 23.05.2022г , издадено от Д. Г. – Гл.секретар и ръководител на програмния оператор по НФМ 2014 – 2021г е публикувана в ИСУН на 02.06.2022г ,а жалбата срещу нея е подадена на 16.06.2022г ,видно от приложената на стр.27 обратна разписка т.е спазен е 14 дневния срок по чл.149 от АПК

Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че той е издаден от компетентен орган, съгласно Заповед № ЛС- 04-105 / 15.02.2022г на Министъра на правосъдието.

Акът на Програмния оператор ,предмет на оспорване по настоящето дело страда от

пороците на чл.59 ал.2 т.4 и 5 от АПК- липсват фактически и правни основания за издаването му.Формалния мотив за отказ да бъде финансира проекта на жалбоподателя е : „ Изчерпване на финансовия ресурс по Резултат 3 „Повишен капацитет на българските власти в областта на правосъдието на деца“.

Целта на тази процедура е подбор на проектни предложения, които да допринесат за повишаване на капацитета и информираността в областта на детското правосъдие и на противодействието на домашното насилие и насилието срещу жени.

Малката грантова схема в рамките на програма „Правосъдие“ на НФМ 2014 – 2021 има за цел да подкрепи изпълнението на два резултата по Програмна област 21 „Ефективност и ефикасност на съдебната система, укрепване на върховенството на закона“:

Резултат 3 „Повишен капацитет на българските власти в областта на правосъдието за деца“;

Резултат 4 „Повишен капацитет на българските власти в областта на домашното насилие и насилието по полов признак“.

Фокусът на Малката грантова схема е върху ромската общност, по-конкретно към уязвими групи жени и деца. При оценяването ще бъдат насърчавани проектни предложения с насоченост върху ромската общност. За изпълнението на проекти с фокус върху ромската общност от кандидатите се очаква да включат дейности със структура и съдържание, гарантиращи постигане на реален ефект и промяна за ромите в уязвима ситуация. За целта са приложими методи като консултативен процес по места, анализ на нуждите и потенциала, създаване на партньорства, информационни събития. Препоръчва се във всеки един етап от проектния цикъл да се използва специфична експертиза и да се включват ромските неформални групи и граждански организации.Гаранция за преследваната цел следва да се търси при оценката на проектните предложения. В настоящия случай липсват каквито и да било доказателства ,как е извършена оценката , защо са присъдени 55.5 точки ,какви критерии е изпълнил или неизпълнен жалбоподателя ,за да бъде класиран в списъка с резервните предложения. Действително списъците изготвени на база оценка са „междинен акт“ – издаден в хода на развитото се административното производство и не подлежат на самостоятелно оспорване. При оспорването на крайния акт обаче ,с който се отказва финансиране поради изчерпване на финансовия ресурс по съотв.програма е необходимо ответника в условията на пълно и главно доказване да установи наличието на основанията за издаването му. Доколкото Финансовия ресурс по програмата е в размер на 750 000 евро по Резултат 3 „Повишен капацитет на българските власти в областта на правосъдието за деца“ и е определен минимален размер на БФП за всеки проект от 50 000 евро и максимален размер на БФП за всеки проект е 200 000 евро е необходимо Програмния оператор да обоснове причините поради които са предпочетени други проекти пред този на жалбоподателя , за които е бил налице финансов ресурс. Задължението за мотивиране, т. е. за посочване на фактическите и правните основания за издаване на акта по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, представлява съществено изискване за форма, което трябва да се различава от въпроса за обосноваването на мотивите, свързан със законността по същество на оспорения акт.Чрез излагането на мотиви следва да може да бъде установено, от една страна, как, при какви фактически основания и въз основа на кои правни норми е формирана волята на административния орган, а от друга страна, да може да бъде извършена проверка относно съответствието на акта с материалния закон - дали сочените

фактически основания действително са осъществени. Мотивите следва да са ясни и разбираеми така че адресата на акта да може да организира своята защита.

В случая не са изложени нито фактически, нито правни основания за изданения отказ от предоставяне на БФП, по проекта, с който е кандидатствал жалбоподателя, а неизлагането на мотиви в административния акт е винаги съществен порок и абсолютно основание за неговата отмяна, защото лишава страната от ефективна защита като препятства съдебния контрол за законосъобразност върху акта. С оглед изложеното съдът намира, че е налице неспазване на разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК при издаване на процесното уведомително писмо, което налага отмяната му. Доколкото административното производство е започнало по искане на жалбоподателя / подаден проект „Деца в риск-отговорност и действие“, административният орган дължи ново произнасяне по допустимостта на същия, поради което преписката следва да му бъде върната. При новото разглеждане на искането за предоставяне на БФП по проект „Деца в риск-отговорност и действие“, с който кандидатства жалбоподателя, органът следва да установи по надлежен начин всички относими факти и обстоятелства, свързани с предоставянето на БФП, респективно всички факти, които да са пряко относими и въз основа на тях да прецени – налице ли е фактическият състав на някое конкретно основание за отказа, а ако не - да постанови позитивен за жалбоподателя административен акт.

Разноски в полза на жалбоподателя не следва да се присъждат, тъй като липсват доказателства, че такива реално са направени.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. трето и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, втори състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Фондация „Институт за правна информация“ с [ЕИК], представлявана от А. Д. и Х. П. със съдебен адрес: [населено място], [улица] вх.Б ет.3-5 против Заповед №ЛС-04-226 / 23.05.2022г, издадено от Д. Г. – Гл.секретар и ръководител на програмния оператор по НФМ 2014 – 2021, с което е отказано финансиране по Малка грантова схема на програма „Правосъдие“ по резултат 3 „Повишен капацитет на българските власти в областта на правосъдието за деца“ по предложения от фондацията проект „Деца в риск-отговорност и действие“.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания в мотивната част на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: